

1.

З перерізаним горлом
І заходим осміхом губ
Стояв
І куди рушити не знав.
Всі оганьблені й розчаровані
Всі зневірені —
Друзі мої.

2.

Хто?
Я жду.
Приходь сильний.
Кохана —
Не треба щирості.
Я роздавлений.

3.

Ах
Вона потрібна й необхідна
Моя розгубленість.
Ліхтар осліп
Од світла.

4.

Світ не винен

Що немає па світі
Жившого.

Воскреси!

5.

Метелик душі роздертої —
Прости.

6.

Злови мій акорд
Незнана — рідна моя.

Ти бачиш вперше.

Придави останній клавiш.

7.

Хто ще боїться себе?
Убий мене тількино.

Бо мене веде шлях.
Я — «призначений».

8.

Я заплющений.

Ім'я моє — тоскність.

[З книги «В садах безрозних»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .